

gørende. Jeg vil haabe, at det ved Forhandling om Forslaget maa lykkes at finde et Grundlag, hvorom de forskellige Anstuelser kunne samles.

Dette er som sagt det Hovedpunkt i Forslaget, mod hvilket der efter min Mening kan rettes en afgørende Anke. Derefter skal jeg kortelig berøre et Par Enkeltheder. Det er Spørgsmaal, som jeg tillægger mindre Vægt, det er i Sammenligning med Hovedpunktet Smaating, som det næppe kan blive vanskeligt at komme over. Der er saaledes Antallet af Borgerrepræsentanter. For Tiden er Antallet 36; i det Forslag, som vi indbragte i Fjor, blev Tallet sat op til 48. Jeg udtalte den Gang, at i og for sig ligger der ikke stor Vægt paa den Ting, og det gør der heller ikke, naar man gaar ud fra, at samtlige Vælgere skulle stemme under eet, og at der ikke skal ske en Deling i to Vælgerklasser; men naar dette sidste er Tilfældet, saa er det ikke ønskeligt at blive staaende ved Tallet 36. Man maa erindre, at Forholdstalsvalgmaaden, for at blive effektiv, forudsætter, at man har et Materiale af et vist større Omfang at tumle med. Naar det Antal Repræsentanter, der skal vælges, er forholdsvis lille, bliver Fortrinet ved denne Valgmaade i Virkeligheden let illusorisk, idet den Fraktion, der skal være i Stand til at sætte en Mand igennem, maa være saa meget større, jo mindre Antallet af Repræsentanter er. Naar man altsaa vil dele Vælgerne i to Grupper, maa jeg anse det for ønskeligt, at Tallet 36 i alt Fald forøges noget. I Sammenhæng hermed har jeg ogsaa en Indvending at gøre imod den Regel, der er fastsat for, hvad jeg vil kalde Rotationen, det vil sige for det Antal Repræsentanter, der hver Gang skal gaa af, og for Hyppigheden af Valget. Det foreslaas, at der hvert andet Aar skal afgaa 6 Mand af hver Klasse; altsaa bliver efter dette  $\frac{1}{6}$  af Vælgerne den mindste Fraktion, som er i Stand til at sætte en Repræsentant igennem. Det vil altsaa sige, at i den almindelige Vælgerklasse kan ikke et mindre Antal end 5.000 Vælgere vente at faa en Repræsentant valgt. Dette er efter min Mening en alt for stor Fordring at stille. Naar vi til Sammenligning f. Eks. ville se paa Valgene til Folketinget, saa forudsætter jo Grundloven, at der skal vælges en Re-

præsentant for hver 16.000 Indbyggere; regne vi med et rundt Tal 15 pCt. Vælgere, saa svarer det til 2.400 Vælgere, og heraf vil atter den større Halvdel, altsaa godt 1.200, være i Stand til at sætte deres Mand igennem. Det forekommer mig, at 12 Mand bør være det mindste Antal, der kommer til Valg hver Gang. Det vil forudsætte en Vælgergruppe af 2.000—3.000 for at sætte en Repræsentants Valg igennem. — Forslaget lader staa aabent Spørgsmaalet om, paa hvilket Tidspunkt af Aaret Valget skal foretages. Der kan maaske være nogen Grund til at forelægge Valgtiden, som nu falder om Foraaret, til Efteraaret, saaledes som Magistraten har antydet; men jeg tror ikke, at det vil være heldigt at lade Spørgsmaalet staa aabent; Tidspunktet for Valget bør vistnok rettest slaas fast i Loven.

Saa er der Spørgsmaalet om selve Valgmaaden. I saa Henseende forekommer Forslaget mig unægtelig at byde noget langt mindre tilfredsstillende end de Valgmaader, der hidtil have været foreslaaede her i Tinget. Det Forslag, der blev indbragt i Fjor, gik ud paa Anvendelse af en Fordeling efter simpel Proportion. Forslagsstillerne vare gaaede ud fra, at dette var den Fordelingsmaade, som man fra Højres Side her i Salen foretrak, fremfor den saakaldte d'Hondtske Metode. Det viste sig imidlertid i Udvalget, at dette var en Misforstaaelse, og at man tværtimod fra alle Sider var enig om, at den d'Hondtske Fordelingsmaade, som vi nu benytte ved Valg af Udvalg her i Salen, ubetinget er den rigtigste og retfærdigste, og man anbefalede derfor i Betænkningen enstemmig at acceptere den. Det her foreliggende Forslag har imidlertid indført en fuldstændig ny Fordelingsmaade, hvis Hovedprincip er, at kun en hel Kvotient skal være i Stand til at faa en Repræsentant ind, og at alle overskydende Pladser skulle gives til den største Fraktion. Dette er et meget uheldigt Fordelingsprincip; enhver vil med Lethed selv kunne finde Eksempler paa, hvor urimelige, ja, rent ud monstrofe Resultater det kan føre til. Ganske mærkelig er den Motivering, man giver for at foretrække denne Fordelingsmaade fremfor en anden, nemlig at den skulde være simplexe, og at, navnlig naar det drejer sig om en stor Vælgermasse, maa man søge at finde en simpel Ordning,